

[J. S. Foget.]

fældet er. Jeg vil derfor henstille, at man indfører samme Regel for Handel med Øl som med f. Eks. Spritfabrikkernes Produktion, idet man kun kan købe disse Varer af Folk med Borgerskab. Herved vil der ganske givet blive sat en effektiv Grænse for Forsamlingshusdrikket og Smugkroernes Virksomhed, og man kunde have langt større Kontrol med dette Uvæsen.

Endelig har jeg en Henstilling til den højtærede Undervisningsminister. Sidste Aar var vi flere Medlemmer af Tinget, som fremdrog Ønskeligheden af et Stats-Kostgymnasium i Ryomgaard. Det synes ikke, som om man er særlig lydhør heroverfor. Dette forbyr mig; vi mangler i høj Grad et Kostgymnasium i Jylland. Det er snart saadan, at det er et Privilegium for Bybefolkningens Børn at faa Adgang til de danske Gymnasier; Landbefolkningens Børn har vanskeligt ved at faa Adgang. Derfor vil jeg meget henstille, at enten bør man oprette det omtalte Kostgymnasium eller ogsaa bør man tage mod det storstilede Tilbud fra Brødrene Munch og saa oprette et Gymnasium for Djursland; saa maa man jo eventuelt fra privat Side søge at skaffe en billig Pension dér i Byen, men efterhaanden som Trafikmidlerne bedres, vil det ogsaa blive muligt for Omegnens Børn at besøge Skolen uden at bo i Byen.

J. P. Nielsen: Jeg vilde gerne i al Beskedenhed gøre et Par Bemærkninger om Stillingen i Sønderjylland. Maa jeg først sige, at jeg tror, at det, efter at vi lykkeligt har undgaaet Krigen i Europa, vilde fremme Forstaaelsen af Samarbejdet mellem Europas Folk, hvis man i Europa erkendte, at det, som er sket med Østrig og Tysk-Bøhmen, burde være sket i 1919. Man krævede i 1919 fra den østrigske og den tysk-bøhmske Befolknings Side Ret til at ordne sig i Henhold til Folkenes Selvbestemmelsesret, men det blev ikke anerkendt, til Trods for at ogsaa Vestmagterne havde antaget Selvbestemmelsesretten som Fredsvilkaar. Der var egentlig kun eet Sted, hvor Folkenes Selvbestemmelsesret blev bragt til Anvendelse, og det var for Nordslesvigs Vedkommende. Derfor er der ogsaa en Væsensforskel mellem de Lande, hvor de store Begivenheder har udspillet sig i den sidste Tid, og saa Sønderjylland. Befolkningen i Saar, i Østrig og i Tysk-Bøhmen var og er Tyskere, men Befolkningen i Sønderjylland var og er dansk.

Der er heller ingen Frynser at klippe fra. Tyskheden er fordelt over hele den

sønderjyske Landsdel. Dette fremgaar ogsaa af et Landkort, som i den sidste Tid er udgivet i Tyskland. Det tyske Mindretal er ganske vist her angivet at skulle tælle 40 000. Det er for højt. Det tyske Mindretal tæller højst 15 pCt., det er 26 000—27 000 Medlemmer, og i Forhold til hele den danske Befolkning udgør Mindretallet i Sønderjylland 0,7 pCt. Tager vi de sydligste Sogne langs Grænsen, var der ved Folketingsvalget i 1935 kun 2 ganske smaa Sogne helt vesterude, det var Højer og Ubjerg, som havde et lille tysk Flertal, for begge to tilsammen 113 Stemmer. Alle de andre Grænsesogne fra og med Tønder til Sønderborg havde et stort dansk Flertal. Tager vi alle Sogne, der ligger Syd for den saakaldte Tiedjelinie, var der i 1935 ved Folketingsvalget et dundrende dansk Flertal, 3 979 tyske Stemmer og 7 934 danske Stemmer, eller dobbelt saa mange danske Stemmer, som der var tyske. Jeg gentager derfor: Der er ikke noget at klippe fra.

Saa kommer jeg til de indre Forhold i Sønderjylland. Her agiteres der stadig med, at Sønderjylland er blevet en Fattiggaard under dansk Styre. Jeg har her i det høje Ting sagt, at Sønderjylland var en Fattiggaard, inden det kom under dansk Styre, men dette er ganske blevet ændret. Jeg bemærker, at en Urigtighed bliver nu aldrig rigtig, selv om den bliver gentaget nok saa mange Gange, og den bliver heller ikke rigtig, fordi danske Stemmer melder sig i det tyske Kor. Tager vi nu det sønderjyske Landbrug, har der været en kolossal Fremgang siden 1920. Formanden for Fælleslandboforeningen i Nordslesvig, Gaardejer Hans Schmidt, Kollund, opgør Resultatet i et Interview med „Vestslesvigs Tidende“ den 15. Juni 1937. Han siger, at Koantallet er blevet sat op fra 83 000 i 1920 til 128 000 i 1933, altsaa med 45 000. Svineantallet er sat op fra 108 000 i 1920 til 350 000 i 1933. Med Hensyn til Køernes Ydelse er Forholdet det, at i 1913, det sidste Aar før Verdenskrigen, udgjorde Mælkemængden i Sønderjylland 184 Mill. kg; i 1919 var den gaaet ned til 40 Mill. kg, i 1920 var den igen gaaet op til 110 Mill. kg, og i 1933 var den vokset til 329 Mill. kg. Tager vi nu Forholdene i 1920 med de 83 000 Køer, som fandtes i Sønderjylland, de 108 000 Svin og de 40 Mill. kg Mælk — det er det, jeg betegner som den sønderjyske Fattiggaard, men det var under tysk Styre —, saa betegnes Fremskridtet for Koantallets Vedkommende af de 45 000, som det er vokset med til 1933, for Svinenes af de 242 000 Svin, der er flere i 1933, og for Mælkemængdens Vedkom-